

Нѣма сумнѣніе, че сичкыѣ славенскы племена съ време сѣ были въ близко сходство помежду си по языка, нравыѣ и происхожденіе, но сетѣ сѣ са раздѣлили на много голѣмы и малкы народы, ту съединенны, ту раздѣлены помежду си. Тѣй, по своитѣ народописны особенности и языкъ, ёще ѣ по историческы условія, цѣлата масса на Славенството са раздѣля на два голѣмы дѣла: *Источны* славены и *Западны* славены, които наедно броѣтъ не повече отъ 95 миліона.

Отъ источныѣ славены сѣ: 1° *Русыѣ* — съ тѣхныѣ подраздѣленія (Великорусы, Малорусы и Бѣлорусы); 2° *Бѣларыѣ* (въ Бѣлгарія, Тракія и Македонія); 3° *Сърбыѣ* подъ различны названія — Бошняцы, Черногорцы, Славонцы или Славунцы, Далматинцы, Кроаты или Хърваты и най-послѣ Словенцы, извѣстны ёще и като Венды, въ Карніолія.

А отъ западныѣ пѣ-забѣлѣжителны сѣ: 1° *Боемыѣ* или *Чехыѣ*, 2° *Моравцыѣ*, 3° *Поляцыѣ* или *Лѣхыѣ*, 4° *Словацыѣ* (въ Австрія и Унгарія), 5° *Сорабыѣ* или *Лужицаны*, които сѣ распилены по Лузиція и Брандебургското графство. Тукъ са относя и исчезнѣлото племе на балтійскыѣ и полабскы Славены.

Туй отличіе на двѣѣ славенскы вѣтви и тѣхныѣ подраздѣленія по-вече и по-вече заличавало въ теченіе на историческы животъ на племената, който животъ гы ё турялъ въ различны условія, давалъ ё разнѣ направленіе на тѣхныѣ національны свойства, и съ туй ёще пѣ-силно отсѣнилъ първоначалныѣ племенны видоизмѣненія.